

Wołodymyr S. Wujczyk
Instytut „Ukrzachidprojektrestavracija”
Lwów

NOWE ŹRÓDŁO DO DZIEJÓW WYPOSAŻENIA WNĘTRZA KOŚCIOŁA FRANCISZKANÓW W PRZEMYŚLU

W r. 1975 Józef Tomasz Frazik na podstawie badań archiwalnych opublikował cenny artykuł na temat budowniczych i artystów, zatrudnionych przy budowie i dekoracji kościoła Franciszkanów w Przemyślu¹. Praca zawiera znaczną liczbę nazwisk rzemieślników różnych specjalności: snycerzy, stolarzy, malarzy, a także budowniczych i architektów. Większość z nich została sprowadzona ze Lwowa. Znaleźli się wśród nich m.in. architekt Piotr Polejowski, rzeźbiarz Sebastian (?) Fesinger, malarz Tomasz Gertner oraz mało znany Piotr Barzycki. Ten ostatni, jak wiadomo z innych źródeł, był przez pewien czas czeladnikiem lwowskiego snycerza Jana Szczurowskiego.

Uzupełnienie naszej wiedzy na temat artystycznych dziejów przemyskiego kościoła Franciszkanów przynosi nowo odnaleziony dokument z 8 VII 1765, dotyczący wykonania przez lwowskiego stolarza Michała Olszkiewicza ołtarza głównego², zaprojektowanego przez Piotra Polejowskiego w r. 1760³. Zasluguje on na publikację tym bardziej, że nazwisko Olszkiewicza nie było znane Frazikowi. Ze wspomnianego zapisu wynika, że Olszkiewicz jeszcze w r. 1761 podjął się wykonać ołtarz główny do kościoła Franciszkanów w Przemyślu, ale do czasu sporządzenia dokumentu zakontraktowanej pracy nie wykonał (jego zadanie musiało się odnosić do struktury architektonicznej, bo za partie figuralne zapłacono Polejowskiemu większość należności do kwietnia 1763⁴). „Submisja” Olszkiewicza, potwierdzona przez dwóch starszych cechowych, dotyczy ukończenia ołtarza do dnia św. Michała, tj. do 29 IX 1765. Nie wiadomo, czy termin ten został dotrzymany, ale w każdym razie dokument dowodzi, że struktura ołtarza została zrealizowana najwcześniej w r. 1765, a więc przynajmniej o dwa lata później niż większość rzeźb.